

ئىلىنىڭ تۇنجى دوتىيى -- تۇرداخۇنباي

ئاپتۇرى --- ئابدۇرسۇل سىيىت

تورغا يوللىغۇچى : ئورخون ئۇيغۇر تارىخى تور بېتىدىن toram ئەپەندى

«تۇرداخۇنباي» دېگەن بۇ ئىسىم ئىلى تارىخىدىكى 1930- يىلىدىن 1936- يىلىغىچە بولغان ۋەقەلەردە خېلى كۆپ ئۇچرايدۇ. بۇ زات «ئاپرىل» ئۆزگىرىشىدىن كېيىن ئىلىنىڭ ئاز سانلىق مىللەتلەردىن چىققان تۇنجى دوتىيى بولغان. قىسقىغىنا تۆت يىللىق ھاياتىدا ئىلىدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ كۆڭلىدىن خېلى چوڭقۇر ئورۇن ئالغان. 1939- يىلى شىڭ شىسەي تەرىپىدىن شىنجاڭدىكى ناھايىتى كۆپ مۆتىۋەرلەر، دۆلەتمەن كىشىلەر بىلەن بىرلىكتە قولغا ئېلىنغان. ياندۇرۇق يىلى شىڭ شىسەينىڭ ئۈرۈمچىدىكى تۈرمىلىرىنىڭ بىرىدە قەتل قىلىنغان. ھالبۇكى بۇ زاتنىڭ قەبرىسىنىڭ نەدىلىكى مەلۇم بولمىغىنىدەك ئۇنىڭ ئىلگىرىكى ھاياتىنىڭ قانداق ئۆتكەنلىكى، نەدىن كەلگەنلىكى، قايسى مىللەتتىن ئىكەنلىكىنى بىلىدىغانلار ناھايىتى ئاز.

مەن بۇ زاتنىڭ پاك روھىنى خۇش قىلىش، ئۇنىڭ ھاياتلىق سەپىرىدىكى ئىش - پائالىيەتلىرىنى كەڭ ئوقۇمەنلەرگە تولۇقلاپ تونۇشتۇرۇش مەقسىتىدە بۇ ماقالەنى يېزىپ چىقتىم. شۇغىنىسى يىللار شامالداك ئۆتۈپ 21- ئەسىرگە قەدەم قويغان، مەرھۇمنىڭ جاللات شىڭ شىسەي تەرىپىدىن قەتل قىلىنغانغا 70 يىل بولۇپ قېلىۋاتقان مۇشۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ يورۇق ئالەمدىكى ئىش - ئىزلىرىنى ئېنىقلاش بەكلا مۇشكۈل ئىشقا ئايلانغانىدى. مەن بۇ ئىشقا تۇتۇش قىلىشنى كۆڭلۈمگە پۈككەن چېغىمدا تەلپىم ئوڭدىن كېلىپ، مەرھۇم تۇرداخۇنباينىڭ ئىنىسى قۇربانتاي قارىمنىڭ 2- قىزى قىرغىزىستاننىڭ بىشكەك شەھىرىدە ئولتۇرۇشلۇق 85 ياشلىق خانقىز ھەدە بىلەن دىدارلىشىشقا مۇيەسسەر بولدۇم. ياشانغان بولسىمۇ خاتىرىسى ئىنتايىن ياخشى، 70 يىل بۇرۇنقى ۋەقەلەرنى ئېسىدە خۇددى تۈنۈگۈنىدەكلا ساقلىغان بۇ موماي مېنى خېلى مۇھىم تەپسىلاتلار بىلەن تەمىنلىدى. مەرھۇمنىڭ نەۋرىسى ئۈرۈمچى شەھىرىدە ئولتۇرۇشلۇق 80 ياشلارغا يېقىنلىشىپ قالغان ئادالەتخان ھەدىمۇ ئۆزىنىڭ بالىلىق چاغلىرىدا كۆرگەن - بىلگەنلىرىنى سۆزلەپ بېرىپ، ماقالەمنى يېڭى ئۇچۇرلار بىلەن تەمىنلىدى. بۇنىڭدىن تاشقىرى، غۇلجىدا ئولتۇرۇشلۇق 85 ياشلاردىكى ئوغۇزخان ھاجىم قاتارلىق يۇرت مۆتىۋەرلىرىمۇ تۇرداخۇن ھەققىدە بىلىدىغانلىرىنى سۆزلەپ بېرىپ مېنىڭ بۇ قۇتلۇق ئىشىمنى قوللاپ - قۇۋەتلىدى. قۇربانتاي قارىمنىڭ 3- قىزى، 70 ياشلارغا كىرىپ قالغان مۇنەۋۋەر ئالماسبىكوۋانىڭ بىشكەكتىن تۇرداخۇنباي ھەققىدىكى رۇسچە ماتىرىيالىنى ئېلىپ كەلگەنلىكى، مەرھۇمنىڭ دەسلەپكى ھاياتىنى بىلەلمەي

ئېلېكترون قىلىپ تۈزگۈچى : ئۇيغۇر ئوغلى ---- ھەۋەسكار

QQ: 492255230

Email: uyxman@126.com

قايمۇتۇپ يۈرگەن مۇئەللىپنى تېخىمۇ خۇرسەن قىلدى.

ھالبۇكى، ماتىرىياللىرىم ئاساسەن ئاغزاكى سۆھبەتلەردىن ئىگەللەنگەن بولغاچقا، بەزى ۋەقەلەرنىڭ كونكىرىت ۋاقتىنى بىلگىلى بولمىدى. سانلىق مەلۇماتلار «تەخمىنەن» دېگەن سۆز بىلەن كۆپرەك سۆيۈملۈك، مەن مەزمۇنى ئەتراپلىقراق، چۈشەنچىلىك بايان قىلىش مەقسىتىدە ماقالەمنى بىر دەۋر ئالدىغا سۈرۈپ تۇرداخۇنباينىڭ دادىسى قەشقەرلىك ئالماسىبىك ھاجىنىڭ ھاياتىغا دائىر يۈزەكى مەلۇماتلاردىن باشلاشنى لايىق تاپتىم.

ئالماسىبىك ھاجىم تەخمىنەن 19- ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا قەشقەرنىڭ قوغان دېگەن يېرىدە دۇنياغا كەلگەن. بۇ زاتنىڭ تۆمۈر بىك، پولاتبىك دېگەن ئانا باشقا ئاكا-ئىككىسى ھەمدە تۇردىخېنىم ئىسىملىك بىر تۇغقان سىڭلىسى بولغان. ئالماسىبىك كىچىكىدىنلا ئەپچىل، زېھنى ئۆتكۈر، ئىش بىلىدىغان بالا بولۇپ يېتىشكەن. چوڭ بولۇپ، ئەر يەتكەندىن كېيىن يۇرت كۆرۈش، چوڭ ئىشلارنى قىلىش ئۈچۈن تەلەپ سىناپ بېقىش مەقسىتىدە ئائىلىسىدىن ئايرىلىپ ئوتتۇرا ئاسىيا تەۋەسىگە سەپەر قىلغان. تەغدىر - قىسمەت ئالماسىبىكنى ئەينى زاماندىكى تۈركىستان رايونىنىڭ توقماق دېگەن يېرىگە ئېلىپ كەلگەن. ياش ئالماسىبىك بۇ يەردە تىرىشىپ ئىشلەپ، ئەقىللىقلىقى، ئەپچىللىكى، ئىش بىلەرمەنلىكى بىلەن ناھايىتى تىزلا كۆزگە كۆرۈنگەن. تەخمىنەن مۇشۇ ئەسىرنىڭ 70- يىللىرى قىرغىز مىللىتىدىن چىققان بىر باي ئۆزىگە كاتتا قورۇ - جاي سالدۇرماقچى بولۇپ، ئىش باشقۇرغۇچىلىققا ئالماسىبىكنى تەكلىپ قىلغان. ئالماسىبىك باي تاپشۇرغان ۋەزىپىنى كۆڭۈل قويۇپ ئورۇنلىغان. ئىمارەت بەلگىلەنگەن ۋاقىتتا كۆركەم، گۈزەل قىياپەت بىلەن قەد كۆتۈرگەن. باي قورۇ - جايىنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇش بولغان ۋە ئالماسىبىككە قىزىنى بېرىپ ئۆزىگە كۈيۈنمەكچى بولغان.

ئالماسىبىك قىرغىز بايغا كۈيۈنمەكچى بولغاندىن كېيىن، توقماققا يەرلىشىپ قالغان. تېخىمۇ ئىجتىھات بىلەن ئىشلەپ ئىگىلىكىنى گۈللەندۈرگەن. تەخمىنەن 1878- يىلى ئۇنىڭ تۇنجى پەرزەنتى، ماقالىمىزنىڭ باش قەھرىمانى تۇرداخۇنباي دۇنياغا كەلگەن. ئارىدىن نەچچە يىللار ئۆتكەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئىككىنچى پەرزەنتى قۇربانتاي دۇنياغا كۆز ئاچقان. ئالماسىبىك يۇقىرىدا ئېيتىلغان ئىككى ئوغۇل ۋە تاشخان ئىسىملىك قىز بولۇپ، ئۈچ پەرزەنتكە ئاتا بولغان.

ئائىلەلەرغا قارىغاندا، ئالماسىبىك توقماقتا ئاتچىلىق بىلەن كۆپرەك شۇغۇللانغان. ئۇ يېتىشتۈرگەن بەيگە ئاتلىرى يىراق - يېقىنغا داڭق چىقارغان. ئىگىلىكى تېخىمۇ زورىيىپ توقماقتا دۆلەتمەن كىشىلەر قاتارىدىن ئورۇن ئالغان. ئالماسىبىك تەخمىنەن 19- ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا مەككىگە بېرىپ ھەج قىلىپ كەلگەندىن كېيىن جامائەت ئارىسىدا «ئالماسىبىك ھاجىم» دېگەن نام بىلەن تېخىمۇ ئىناۋەت

تاپقان.

ئەقىللىق، زېرەك ئاتىنىڭ كۆڭۈل قويۇپ تەربىيىلىشىدە چوڭ بولغان تۇرداخۇنباي ئاتا ئىزىدىن مېڭىپ تېخىمۇ ئەقىللىق ۋە چىۋەر يىگىت بولۇپ يېتىشكەن. ياش تۇرۇپلا يۇرت مۆتىۋەتلىرىنىڭ قاتارىدىن ئورۇن ئالغان. كۆپچىلىك ئۇنىڭغا ئىززەت - ئىكرام بىلەن مۇئامىلە قىلغان. قىيىن ئىشلارغا يولۇقسا ئۇنىڭ مەسلىھەتىنى ئالغان. تۇرداخۇنباي ئاتىسى ئالماسىبىك ھاجىمنىڭ باشلىغان ئىشلىرىنى تېخىمۇ ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئاتچىلىق كەسپىنى تېخىمۇ راۋاجلاندۇرغان. ئۇنىڭ باققان يىلقىلىرىنىڭ، يېتىشتۈرگەن ئارغىماقلىرىنىڭ داڭقى يۇرت ئاتلاپ خېلى يىراقلارغىچە تارقالغان. يېقىنقى زاماندا قىرغىزىستاندا رۇس تىلىدىن نەشر قىلىنغان بىر گېزىتتىكى خارىي لىروۋ دېگەن كىشىنىڭ ئاپتورلىقىدا يېزىلغان بىر ماقالىدە تۇرداخۇنباي ۋە ئۇنىڭ قېرىنداشلىرى ھەققىدە تۆۋەندىكىلەر بايان قىلىنغان.

«... بىزنىڭ شەھىرىمىزدە بىر باي ئادەم ياشىغانىدى، كىشىلەر ئۇنى تۇرداخۇنباي ئالماسىبىك دەپ ئاتىشىتتى. ئۇنىڭ بايلىقى ھەرگىزمۇ ئاسماندىن چۈشمىگەن. ئۇ ئۆز ئەجدادلىرىنىڭ ئاتقا بولغان مۇھەببىتى ۋە ئات بېقىش تېخنىكىسىغا ۋارىسلىق قىلغانىدى. قىسقىسى ئۇ ئات يېتىشتۈرۈش مۇتەخەسسىسى ئىدى. ئۇ يېتىشتۈرگەن بەيگە ئاتلىرى ئالتۇندىمۇ قىممەت باھالىنىتتى. كاتتا كۆرگەزمىلەردە، يەرمەنكىلەردە ئالتۇن بىلەن مۇكاپاتلىنىتتى. بۇ ئاتلار ھەرقانداق بەيگىلەردە ئۈستۈنلۈكنى ئىگەللەيتتى. ياۋرۇپا ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا ئەللىرى تۇرداخۇنباينىڭ ئاتلىرىغا بەكمۇ ئەھتىياجلىق ئىدى. تۇرداخۇنباي ئۇيغۇر مىللىتىدىن چىققان باي بولۇپ ئەتراپلىق تەربىيە كۆرگەن، جامائەت ئىچىدە ھۆرمەتكە سازاۋەر ئادەم ئىدى...»

تۇرداخۇنباينىڭ قاچان تۇغۇلغانلىقىنى ئېنىقلاش مۇمكىن بولمىدى. ئۇنىڭ ئېنىسى قۇربانئاي قارىم 1883- يىلى تۇغۇلغان. غۇلجىلىق ئوغۇزخان ھاجىنىڭ ئېيتىشىچە، تۇرداخۇنباي ئىنىسىدىن كۆپ بولغاندا بەش ياش پەرقلىنىدىكەن. شۇڭا مەرھۇم 1878- يىلى تۇغۇلغان دەپ ئېلىندى. (ئاپتوردىن) تۇرداخۇنباينىڭ ئانىسى قىرغىز، يەنە كېلىپ ئۇ قىرغىز يېرىدە تۇغۇلۇپ قىرغىزچە سۆزلىگەنچە، بەزى مەنبەلەردە ئۇ قىرغىز دەپ ئېلىنغان. ھالبۇكى، قانداشلىق مۇناسىۋىتى بويىچە ئېيتقاندا ئۇ قەشقەرلىك ئۇيغۇرنىڭ ئوغلىدۇر.

يۇقىرىدا قەيت قىلىنغاندەك، تۇرداخۇنباي ئات يېتىشتۈرۈش بىلەنلا بولۇپ قالماي، تېخنىك مەكتىپى

قۇرۇپ يەرلىكلەرنىڭ پەرزەتلەرنى تەربىيەلەشكە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلگەن. 1910- يىلى توقماق شەھىرىنىڭ شىمال تەرىپىگە خېلىلا كاتتا كەسىپى تېخنىك مەكتىپى سالغان. بىر نەچچە كورپۇستىن تۈزۈلگەن بىر يېرىم قەۋەتلىك بۇ بىنالار ئەينى چاغدا شەھەرنىڭ مەشھۇر جايلىرىدىن بىرى بولۇپ قالغان. بۇ مەكتەپ بىر نەچچە گىكتار يەرنى ئىگىلىگەن بولۇپ زامانىۋى ئات ئېغىللىرى، ئاتنى سەيلە قىلدۇرۇش مەيدانلىرىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان.

تۇرداخۇنباينىڭ ئىنىسى قۇربانتاي، سىڭلىسى تاشخان ئاكىسى بىلەن بىللە ياشىغان، ئىنىسى قۇربانتاي كىچىكىدىنلا دىنىي ئىلىم تەھسىل قىلغان بولۇپ، «قۇرئان كەرىم» نى تولۇق يادقا بىلىدىغان قارىي بولۇپ يېتىشكەن. قىرائەتتە پۈتكۈل چۇ دالاسى بويىچە ھېچكىم ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمىگەن. جامائەت ئۇنى قۇربانتاي قارىم دەپ ئاتىغان. شۇغىنىسى، بۇ كىشى ھايات چېغىدا قۇلاق ئېغىرلىشىش كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ زادىلا داۋا تېپىلمىغان. ناھايەت داۋالانىش ئۈچۈن مۇسكۇغا بارغان. لېكىن خاتا داۋالانغانلىقتىن ھەر ئىككى قۇلقى بىراقلا پۈتۈپ قېلىپ ئۆمۈرلۈك گاسلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. شۇڭا كېيىنكى چاغلاردا غۇلجا جامائىتى قۇربانتاي قارىمىنى «پاڭ قارىم» دەپمۇ ئاتىغان. ھالبۇكى، قۇربانتاي قارىمىنىڭ قۇلقىنىڭ ئاڭلىماسلىقى ئۇنى كېيىنچە ناھايىتى چوڭ بالا- قازادىن ساقلاپمۇ قالغان. بۇ ياۋاش، مۆمىن كىشى ئاكىسىدىن كېيىن يەنە خېلى يىللارغىچە ياشاپ 1954- يىلى غۇلجا شەھىرىدە ئالەمدىن ئۆتكەن.

تۇرداخۇنباينىڭ سىڭلىسى تاشخان تولمۇ چىرايلىق قىز بولۇپ، توقماقتا ئالدىنقى قاتاردىكى گۈزەللەردىن ھېسابلانغان. ئۇ قىز بويىغا يەتكەندىن كېيىن ھاللىق ئائىلىنىڭ پەرزەنتى ۋەلىباي بىلەن تۇرمۇش قۇرۇپ ئۆيلۈك - ئوچاقلىق، ئوغۇل - قىز پەرزەنتلىك بولغان. تاشخان ئۆز ئائىلىسى بىلەن بىللە 20- ئەسىرنىڭ 30- يىللىرىنىڭ بېشىدا غۇلجا شەھىرىگە كېلىپ ئولتۇراقلاشقان. 50- يىللارنىڭ بېشىدا بىشكەككە قايتىپ كەتكەن. 80- يىللاردا بىشكەكتە ۋاپات بولغان.

گېيىمىزگە كەلسەك، تۇرداخۇنباي ۋە ئۇنىڭ قېرىنداشلىرى توقماق شەھىرىدە تېخىمۇ روناق تاپقان. ئۇلار ھېسابسىز چارۋا - مالغا ئىگە بولغان. ئىگىلىكى تېخىمۇ گۈللەنگەن. قىسقىسى، بۇ جەمەت ئەينى زاماندىكى تۈركىستان رايونى بويىچە ئالدىنقى قاتاردىكى دۆلەتمەن كىشىلەرگە ئايلانغان.

تۇرداخۇنباي جەمەتى راسا گۈللەپ - ياشناۋاتقان چاغلاردا روسىيە ئۆكتەبىر ئىنقىلابى پارتلىغان. ئىجتىمائىي تۈزۈلمىدە زور ئۆزگىرىشلەر بارلىققا كېلىپ «ياقسلار ئېتەك، ئېتەكلەر ياقا بولغان». بايلارنىڭ بارلىق مۈلكى مۇسادىرە قىلىنغان. نۇرغۇن پۇلدار كىشىلەر، يەر، چارۋا ئىگىلىرى جازالانغان، كۈلەك قىلىنغان. ناھايىتى نۇرغۇن كىشىلەر نىجاتلىق تىلەپ جۇڭگوغا قېچىشقا مەجبۇر بولغان. تۇرداخۇنباي

جەمەتمۇ بۇنىڭ سىرتىدا قالمىغان.

قىرغىزىستاندا رۇس تىلىدىن نەشىر قىلىنغان ھېلىقى گېزىتتە قۇربانتاي جەمەتنىڭ مۇشۇ دەۋىردىكى ئەھۋالى تۆۋەندىكىدەك بايان قىلىنغان:

«شۇنداق قىلىپ نۇرغۇن كىشىلەر يۇرت ماكانلىرىدىن ئايرىلىپ سەرگەردان بولۇشقا مەجبۇر بولدى. ئەزەربەيجان، كۇرد، ئۇيغۇر قاتارلىق مىللەتلەردىن چىققان بىگۇناھ ئادەملەر ئەيىبلەندى. ئۇلار خۇددى كەچكۈزدىكى چىققان بوران - چاپقۇندا تۆكۈلگەن يوپۇرماقلاردەك نامەلۇم تەرەپلەرگە ئۇچۇرۇپ تاشلاندى.

تۇرداخۇنباي 20- ئەسىرنىڭ 20- يىللىرىنىڭ ئاخىرلىرى بوران - چاپقۇندىن ۋاقتىنچە ساقلىنىش ئۈچۈن تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتىدىن ئايرىلىپ جۇڭگوغا كېتىشكە مەجبۇر بولدى. ئەمما ن ك ۋ د (سوۋىت ئىتتىپاقى ئىچكى ئىشلار مىنىستىرلىكى) خادىملىرى ئۈچۈن ئىككى دۆلەتنى ئايرىپ تۇرىدىغان چىگرا توساقلىرى ھېچ گەپ ئەمەس ئىدى. ئۇلار

تۇرداخۇنباي ۋە ئۇنىڭ ئىنىسى قۇربانتاي قاتارلىق 30 نەچچە ئادەمنى خۇددى ھايۋاننى ھەيدىگەندەك ھەيدەپ سوۋىت چىگرىسى ئىچىگە قايتۇرۇپ كەلدى. يولدا ئۇلار بۇلاڭچىلارغا ئۇچراپ قالدى. بۇلاڭچىلار ئۇلارنىڭ ھەممە نەرسىسىنى بۇلاپ كەتتى، ئىچ كىيىم بىلەنلا قالغان قاچقۇنلارنىڭ كۆپچىلىكى سوغۇق ۋە ئاچلىقتىن كېسەل بولۇپ ئۆلدى ...».

يۇقىرىدا قەيت قىلىنغاندەك، تۇرداخۇنباي ۋە ئۇنىڭ قېرىنداشلىرى مالىمانچىلىقتىن قېچىپ جۇڭگونىڭ شىنجاڭ رايۇنىغا كەتمەكچى بولىدۇ. ئۆمرى چارۋىچىلىق بىلەن ئۆتكەن، ھەر قانداق ئىشنى پۇختا قىلىپ ئادەتلەنگەن تۇرداخۇنباي قەيەرنىڭ چارۋىچىلىق قىلىشقا قولايلىق ئىكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن شىنجاڭ تەۋەسىگە چارلىغۇچى ئەۋەتىدۇ. چارلىغۇچى جەنۇبىي ۋە شىمالىي شىنجاڭنى تەلتۈكۈس ئارىلىغاندىن كېيىن ئوتى ئەلۋەك، سۈيى مول شىمالىي شىنجاڭنىڭ بولۇپچۇ ئىلى ۋىلايىتىنىڭ چارۋىچىلىق قىلىشقا قولايلىق ئىكەنلىكىنى تۇرداخۇنبايغا يەتكۈزىدۇ. شۇنداق قىلىپ، تۇرداخۇنباي ئىنىسى قۇربانتاي قارىم ۋە ئائىلىدىكى كارغا كېلىدىغان ئەرلەر ئىلى تەۋەسىگە ئالدىن ئۆتمەكچى بولىدۇ. ئاياللار ۋە بالىلار كېيىنكى نۆۋەت بارىدىغان بولىدۇ. ئالدىن ماڭغان ئەرلەر جۇڭگو تەۋەسىگە ئۆتكەندىن كېيىن يۇقىرىدا دېيىلگەن قىسىم تەككە دۇچ كېلىدۇ. ئۇلار شۇ قېتىمقى ۋەقەدىن بەكلا قورقۇپ كەتكەنمۇ ياكى ن ك ۋ د خادىملىرى ئۇلارنى شۇنداق دەپ ئاگاھلاندۇرغانمۇ بۇنىسى نامەلۇم.

تۇرداخۇنباي بۇ ۋەقەنى تاكى ھاياتىنىڭ ئاخىرىغا قەدەر ھېچكىمگە تىنمايدۇ.

ئارىدىن ئاز كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئائىلىدە قالغان ئاياللار ۋە بالىلار ئەسلىدىكى پىلان بويىچە

قورغاس چىگرىسىدىن يوشۇرۇن ئۆتمەكچى بولۇپ يولغا چىقىدۇ. لېكىن، چىگرىدىن ئۆتۈش جەريانىدا ئۇلارمۇ پىشكەللىككە يولۇقتۇ. تۇرداخۇنباينىڭ ئىنىسى قۇربانتاي قارىمىنىڭ چوڭ قىزى تۇرسۇنئاي ھايات ۋاقتىدا بۇ ھەقتە تۆۋەندىكىلەرنى سۆزلەپ بەرگەن:

«كۆزگە نوقۇسا كۆرۈنمىگۈدەك قاراڭغۇ كېچە، مەخسۇس ياللانغان ئەتكەمچىلەرنىڭ يولباشچىسى بىلەن خىلۋەت چىغىر يوللارنى بېسىپ چىگرا تەرەپكە كېتىۋاتىمىز. ھەر بىرىمىز بىردىن ئاتقا مىنگەن، بالىلارنى چوڭلار مىنگەشتۈرۈۋالغان. چىغراق تۇتۇش چىقىرىشىمۇ قورقۇنچلۇق. چىگرا قاراۋۇللىرىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالساق نېمە بولىدىغانلىقىمىز ئۆزىمىزگە ئايان. يۈرەكزادىلىك بىلەن مېڭىپ چىگراغا يىقىنلاپمۇ قالدۇق. يىراقتىن زاستاۋىنىڭ چىراقلىرى پىلىداپ كۆرۈنۈشكە باشلىدى. ئەھتىمال بىرەر سائەتكە قالماي جۇڭگو زىمىنىدا بولۇشىمىز مۇمكىن. دەل شۇ چاغدا چاڭىلداپ ئوقلار ئېتىلىپ «پاستوي! پاستوي!» (توختا! توختا) دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. ئېسىمىزنى يىغىپ بولغۇچە بىر توپ قوراللىق چىگراچىلارنىڭ قورشاۋىغا چۈشۈپ قالدۇق».

ئەسلىدە تۇرداخۇنباينىڭ ئائىلە تاۋابىتى چىگرادىن يوشۇرۇن ئۆتمەكچى بولغانلىقى ھەققىدە كىمىدۇر بىرى نەرسە ئۇنىڭغا مەلۇمات يەتكۈزگەن، نەتىجىدە چىگراچىلارمۇ بۇ بىر توپ كىشىنىڭ ئىشى - ھەرىكەتلىرىدىن بۇرۇنلا خەۋەردار بولغانىكەن. چىگراچىلار ئۇلارنى ھەيدەپ ئايرىپ زاستاۋاغا قاماپ قويدۇ، زاستاۋىنىڭ مارچىنىكو ئىسىملىك ناچالىنىڭ قاچقۇنلار ئىچىدە رۇس تىلىنى بىلىدىغان تۇرسۇنئايىنى سوراق قىلىپ ئۇلارنىڭ كىملىكىنى سۇرۇشتۇرىدۇ، تۇرسۇنئاي ئۆزىنىڭ سالاھىتىنى يوشۇرۇپ ئىقرار قىلمايدۇ. لېكىن قاچقۇنلارنىڭ سالاھىتى ۋە باشقا ئەھۋاللىرىدىن ئالدىنلا خەۋەردار بولغان مارچىنىكو تۇرسۇنئايىنىڭ ئالدىغا ئۇلارغا ئالاقىدار پاكىتلارنى بىرمۇ بىر قويدۇ. تۇرسۇنئاي نۇرغۇن پاكىتلار ئالدىدا ئۆزلىرىنىڭ سالاھىتى ۋە چىگرادىن ئۆتۈش مەقسىتىنى ئىقرار قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇ. چىگراچىلار قاچقۇنلارنىڭ يېنىنى ئاقتۇرۇپ ھەممە نەرسىنى مۇسادىرە قىلغاندىن كېيىن ئۇلارنى زاستاۋا تۈرمىسىگە قامايدۇ. لېكىن تۇرداخۇنباينىڭ بالا - چاقىسىنىڭ قولىغا چۈشكەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان يەركەنتلىك بايلار چىگراچىلارغا يېلىنىپ، يالۋۇرۇپ ئۇلارنى كېيىللىككە ئېلىپ چىقىدۇ. يېنىدا سۇنۇق ياماقمۇ قالمىغان قاچقۇنلار يەركەنت شەھىرىدە ئىككى ئايغا يېقىن نان يېقىپ، سېتىپ كۈن كەچۈرىدۇ. شۇ كۈنلەردە سوۋىت چىگرىسى ئىچىدىن جۇڭگو تەۋەسىگە ئامان - ئىسەن قايتىپ كەلگەن تۇرداخۇنباي چىگرىدا ھەممە قاتنايدىغان ئەتكەمچىلەرگە يۇقىرى ھەق تۆلەپ ئاياللار ۋە بالىلارنى جۇڭگو تەۋەسىگە ئۆتكۈزۈۋالىدۇ. تۇرداخۇنباي جەمەتى مىڭبىر جاپالاردا غۇلجا شەھىرىگە ئورۇنلىشىدۇ. مال - چارۋىلىرىنى تىكلەپ يايلاقلارغا ئورۇنلاشتۇرىدۇ. تۇرداخۇنباي غۇلجا شەھىرىدىكى مۆتىۋەرلەر، بايلار، دىنىي زاتلار بىلەن يىقىن ئارىلىشىپ ئۆتۈشكە باشلايدۇ. جامائەتكە ئارىلىشىش جەريانىدا بارا -

بارا ئىناۋەت تىكلەيدۇ.

تۇرداخۇنباينىڭ ئېلىغا كېلىپ ئورۇنلاشقان ۋاقتى شىنجاڭغا جىن شۇرىن ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان دەۋرگە توغرا كېلىدۇ. بۇ چاغدا ۋەزىيەتتە زور داۋالغۇش پەيدا بولىدۇ. قۇمۇلدىن باشلانغان سىياسى بوران - چاپقۇن پۈتكۈل شىنجاڭنى قاپلايدۇ. تۇشمۇ-تۇشتىن پارتىلىغان ئىسيان ۋە قوزغىلاڭلار جىن شۇرىن ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلايدۇ. ھاكىمىيەت ئۈستىگە پۇرسەتپەرەس شىڭ شىسەي چىقىدۇ. ئۇ ھوقۇق ئىگىلەش بىلەن تەڭ مالىمانچىلىق تېخىمۇ كۈچىيىدۇ. جەنۇبىي شىنجاڭدىن ما جۇڭيىڭ، ئۈرۈمچىدىن ياكى زىخۇي، ئىلى تەرەپتىن جاڭ پېيىۋەن، شىڭ شىسەيگە ئۈچ تەرەپتىن ھۇجۇم قىلىپ ھاكىمىيەتنى تارتىۋالماقچى بولىدۇ. بولۇپمۇ ئىلىنىڭ دۇتۇڭى، گارنىزۇن قوماندانى جاڭ پېيىۋەن ئۇرۇشقا تەييارلىق قىلىش نىيىتىدە ئىلى خەلقىگە غايەت زور زۇلۇم سېلىشقا باشلايدۇ. دەل مۇشۇ پەيتتە ئىلى خەلقى جاڭ پېيىۋەنگە ئۇرۇش توختىتىش توغرىسىدا نەسەت قىلماقچى بولىدۇ. نەسەت قىلغۇچىلار قاتارىدا تۇرداخۇنبايمۇ بولىدۇ. ئىلى مۆتىۋەرلىرىدىن 40 نەچچە كىشى ھاكىمبەگ خوجا باشچىلىقىدا ئىككى ماشىنىغا ئولتۇرۇپ كۈرەگە كېلىدۇ. ئۇلار ھەر قانچە نەسەت قىلىپمۇ جاڭ پېيىۋەننى نىيىتىدىن ياندۇرالمىدۇ.

بۇ چاغدا ما جۇڭيىڭ قوشۇنى غۇلجىغا كېلىپ ئەلنى تاران- تاراج قىلىشقا باشلايدۇ. مەرتىۋىلىك، دۆلەتمەن كىشىلەرنىڭ ئۆيلىرىنى تىنتىپ، مال - مۈلكىنى بۇلايدۇ. تۇرداخۇنباي سوۋىت كونسۇلىدىكى يېقىن تونۇشلىرىنىڭ ياردىمىدە كونسۇلخانىغا كىرىپ پاناھلىنىدۇ. ما جۇڭيىڭ چىرىكلىرى تۇرداخۇنباينى تاپالمىدۇ. ئۇلار تۇرداخۇنباينىڭ قورۇسىغا بېسىپ كىرىپ: «باي قېنى؟» دەپ سورىغاندا، تۇرداخۇنباينىڭ ئايالى رىسالەتخان: «بىلىمەيمەن، ئۆيگە كەلمىگىلى نەچچە كۈن بولدى» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. تۇرداخۇنباينى تاپالمىغان چىرىكلەر ئېغىلدىكى نەسلىك ئاتلارنى ھەيدەپ چىقىپ كېتىدۇ.

ۋەزىيەت تېخىمۇ جىددىيلىشىدۇ. ھەممە يەرنى ئۇرۇش ئوتى قاپلايدۇ. جاڭ پېيىۋەن قوشۇن باشلاپ شىڭ شىسەيگە قارشى ئاتلانماقچى بولىدۇ. دەل شۇ چاغدا شىڭ شىسەينىڭ ئىلتىماسى بىلەن سوۋىت قىزىل ئارمىيىسى چىگرىدىن كىرىدۇ. جاڭ پېيىۋەن قورقۇپ قاچىدۇ ھەمدە غۇلجا ناھىيىسىنىڭ مازار يېزىسىدا جىنىدىن جۇدا بولىدۇ.

شىڭ شىسەي ھاكىمىيەت ئۈستىگە چىققاندىن كېيىن يالغاندىن تەرەققىياتپەرۋەر بولىۋېلىپ، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ كۆزىنى بويلاش قەستىدە بولىدۇ. ئاز سانلىق مىللەتلەرنى قولغا كەلتۈرۈش مەقسىتىدە ھەر قايسى مىللەتلەرگە ئۇيۇشما قۇرۇپ بېرىدۇ. ھەر دەرىجىلىك ھۆكۈمەت ئورۇنلىرىغا ئاز سانلىق مىللەت كىشىلىرىنى ئۆستۈرىدۇ. شىڭ شىسەينىڭ «شاپائىتى» دىن

تۇرداخۇنبايمۇ بەھرىمەن بولىدۇ. يەنى ئۇ مۇۋەققەت دوتەيلىككە تەيىنلىنىپ ئىلىنىڭ ئەڭ چوڭ ھوقۇقىنى قولغا ئالغانلارنىڭ بىرى بولۇپ قالىدۇ.

«دوتەي» (道台) مىنگو دەۋرىدە شىنجاڭدىكى ھەر قايسى ۋىلايەتلەرنىڭ ۋالىي دەرىجىلىك مەمۇرىي ھوقۇقىنى يۈرگۈزىدىغان ۋەزىپە نامى. بۇ ۋەزىپە ئىلىدا 1912- يىلى تەسىس قىلىنغان. «ئاپرىل» ئۆزگىرىشىگە قەدەر ئىلىدا بۇ ۋەزىپىگە پۈتۈنلەي خەنزۇلار تەيىنلەنگەن. تۇرداخۇنباينىڭ دوتەيلىككە تەيىنلىنىشى ئىلى تارىخىدا بىر يېڭىلىق ھېسابلىنىدۇ.

«ئاپرىل ئۆزگىرىشى»دىن كېيىن ئىلىنىڭ ئەڭ چوڭ ھەربىي ھوقۇقىنى شىڭ شىسەينىڭ قىيىناتىسى، ئىلى بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈش ھېراۋۇلى، ئىلى گارنىزۇنىنىڭ گىنرال لېيتىنانت دەرىجىلىك قوماندانى چىيۇ زۇڭجۇن ئېگىلىۋالىدۇ. تۇرداخۇنباي مەمۇرىي جەھەتتىن چىيۇ زۇڭجۇن بىلەن ھەمكارلىشىپ ئىشلەشكە مەجبۇر بولىدۇ. لېكىن ئەپپۇنكەش، پارىخۇر چىيۇ زۇڭجۇن تۇرداخۇنباينى ھەمىشە چەتكە قاقىدۇ، مەنسىتمەيدۇ. تۈرلۈك ۋاسىتىلەرنى ئىشلىتىپ ئۇنىڭ ئىشلىرىغا توسقۇنلۇق قىلىشقا ئۇرۇنىدۇ. تۇرداخۇنباي ئەنە شۇنداق زور بېسىم ئاستىدىمۇ تىرىشىپ ئىشلەپ ئىلىنىڭ تۈرلۈك ساھەدىكى ئىشلىرىغا مۇئەييەن تۆھپىلەرنى قوشىدۇ. ئۇنىڭ تىرىشچانلىقى ۋە ھەيدەكچىلىكى نەتىجىسىدە 1935- يىلى ئىلى مىللەتلەر كۈلۈبى (كېيىنكى «ئۇق ت كۈلۈبى») سېلىنىدۇ. 1936- يىلى نوۋىيگوردنىڭ ساي بويى ئالدىدىكى دوقمۇشقا كۆلىمى 25 مىڭ كوۋادرات مېتىر كېلىدىغان مىللەتلەر گىمنازىيىسى سېلىنىدۇ. 16 سىنىپلىق، لىباراتورىيە، قىرائەتخانا ۋە ئىشخانىلارغا ئىگە بۇ مەكتەپ شۇ يىلىدىن ئىتبارەن نۇرغۇن ئوقۇغۇچىلارنى قۇبۇل قىلىپ، ئىلىنىڭ ئاقارتىش ئىشلىرىغا زور تۆھپە قوشىدۇ. شۇ يىلى يەنە غۇلجا شەھىرىدە ئېلېكتىر ئىستانسىسى ۋە ئالتە قەۋەتلىك ئۇن زاۋۇتى قۇرۇلۇپ خەلقنىڭ قۇرۇلۇش ئېلىپ بېرىشى ۋە تۇرمۇشىنى ياخشىلاش ئۈچۈن نۇرغۇن قۇلايلىقلار يارىتىلىدۇ. يۇقىرىقى قۇرۇلۇشلار گەرچە كۆپچىلىكتىن ئىئانە توپلاش، ئۆشەر - زاكات يىغىش ئارقىلىق ئۆرە بولغان بولسىمۇ، ئۇلارنى دوتەي تۇرداخۇنباينىڭ تەشكىللىشى ۋە قىسمەن مەبلەغ چىقىرىشىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ.

بۇنىڭدىن تاشقىرى، تۇرداخۇنباينىڭ يېتىم - يىسىرلارنىڭ بېشىنى سىلاش، ئۆي - ماكانسىزلارنى ئۆيلۈك قىلىش، نامراتلىق تۈپەيلى ئۆيلىنەلمىگەنلەرنى ئۆيلۈك - ئوچاقلىق قىلىش قاتارلىق ئىشلىرى ناھايىتى نۇرغۇن. ئۇ يەنە ھەر يىلى ھېيت - ئايەمدە غۇلجىدىكى يوقسۇز كىشىلەرنى ئالاھىدە يوقلاپ ئۇلارغا تۈرلۈك لازىمەتلىكلەرنى تارقىتىپ بېرىدۇ. قۇربان ھېيت كېلىشتىن بۇرۇن تاغدىن قوي ھەيدەپ كېلىپ ئۇلارنى قۇربانلىق قوي بىلەن ھەقسىز تەمىنلەيدۇ.

ھالبۇكى، تۇرداخۇنباي ئىلىنىڭ دوتەيلىك ھوقۇقىنى ئاران تۆت يىل تۇتۇپ تۇرالايدۇ. 1937- يىلى پۈتكۈل شىنجاڭدىكى مۆتىۋەرلەر، بايلار، دۆلەتمەن كىشىلەر ئۈچۈن ئاپەتلىك بىر يىل بولىدۇ.

ھاكىمىيىتى ئۈچۈن تەھدىت ھېسابلانغان كىشىلەرنى قىرىپ تاشلاش، بۇلاڭچىلىق قىلىپ ئۆزىگە بايلىق توپلاشنى مەقسەت قىلغان شىك شىسەي كەڭ كۆلەمدە تۇتقۇن قىلىشنى يولغا قويۇپ، نۇرغۇن مىللەت كىشىلىرىنى تۈرمىگە تاشلايدۇ. ئۇ بۇنىڭ ئۈچۈن ئۆلكىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى خوجىنىياز ھاجىغا چېتىشلىق بولغان «1- قېتىملىق توپىلاڭ قوزغاش دىلۇسى» نى ناھايىتى ئۈستىلىق بىلەن ئويدۇرۇپ چىقىرىدۇ. بۇ مۇدەھىش قۇيۇندىن تۇرداخۇنبايمۇ چەتتە قالمايدۇ. ئۇ شۇ يىلى 9- ئاينىڭ 18- كۈنى يىغىنغا چاقىرىش نامى بىلەن قولغا ئېلىنىدۇ. ماقالىمىزنىڭ بېشىدا نامى تىلغا ئېلىنغان 85 ياشلىق خانقىز موماي شۇ يىلقى قاباھەتلىك كۈنلەرنى تۆۋەندىكىدەك ئەسلەيدۇ:

«ھەر يىلقى ئادىتىمىز بويىچە شۇ يىلى ماي ئىيىنىڭ ئاخىرلىرىدا يايلاقارغا چىقىپ كەتتۇق. چوڭ دادام (تۇرداخۇنباي) ھۆكۈمەت ئىشى بىلەن شەھەردە قالدى. ئاۋغۇستتا چوڭ دادامدىن ھەممىڭلار شەھەرگە قايتىڭلار، دېگەن خەۋەر چىقتى. شەھەرگە قايتىپ كەلسەك، ئۆيدە قالغانلار توي تەييارلىقىغا كىرىشىپتۇ. ئەسلىدە ئۈرۈمچىدىن خوجىنىياز ھاجىنىڭ ئوغلى كەلگەنكەن. ئۇ كىشى ھاكىمبەگ غوجامنىڭ قىزى گۆھەر بانۇمنى ئالىمەن دەپ تۇرۇۋاپتۇ. چوڭ دادام ھاكىمبەگ غوجامنىڭ ئالدىغا ئەلچىلىككە بارسا ئۇ كىشى ئۇنىماپتۇ. كونسۇل، چىيۇ سىلىڭلار نەسەت قىلىپ ئاران ماقۇل كەلتۈرۈپتۇ. ئاز كۈن ئۆتمەي كاتتا توي بولدى. ئوغۇل تەرەپنىڭ تويى بىزنىڭ قورۇدا (تۇرداخۇنباينىڭ تېرەكمازدىكى قورۇسىدا)، قىز تەرەپنىڭ تويى ھاكىمبەگ غوجامنىڭ قورۇسىدا ئۆتكۈزۈلدى. توي كۈنى چوڭ دادامنىڭ شىركەپ بولۇنۇلۇپ دوخوۋوي مۇزىكا چېلىۋاتقان مۇزىكانتارغا قول شىلتىپ بۇيرۇق بېرىپ يۈرگىنى ئېسىمدە. تويىدىن كېيىن بىرەر ئايىمۇ ئۆتمىدىغۇ دەيمەن، بىر كۈنى چوڭ دادام يىغىنغا بارىمەن دەپ پىكاپنى ھەيدەپ چىقىپ كېتىپ قايتىپ كەلمىدى. نۇرغۇن قوراللىق ئەسكەر كېلىپ ئۆيىمىزنى ئاخشۇرۇپ نۇرتاي ئاكىمىمۇ (تۇرداخۇنباينىڭ چوڭ ئوغلى) تۇتۇپ كەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن چوڭ دادام بىلەن نۇرتاي ئاكىمنى ئىككىنچىلەپ كۆرمىدۇق. شۇ قېتىم داداممۇ (قۇربانئاي قارىم) قولغا ئېلىنغان. لېكىن باش ساقچىدا ئۈچ ئاي قامالغاندىن كېيىن، قۇلنى ئاڭلىمايدىكەن، ھۆكۈمەت ئىشلىرىدىن خەۋىرى يوقكەن، دەپ قويۇۋەتكەن».

ئوغۇزخان ھاجىم شۇ قېتىمقى ۋەقەنى تېخىمۇ كونكرىتلاشتۇرۇپ سۆزلەپ بەردى:

«بۇ ۋەقەدىن تولۇق خەۋىرىم بار، «ئاپرىل ئۆزگىرىشى»دىن كېيىن ھەر يىلى غۇلجا شەھىرىدە «18- سىنتەبىر ۋەقەسى» نى خاتىرىلەش پائالىيىتى ئۆتكۈزۈلۈپ كەلگەن. شۇ يىلقى «18- سىنتەبىر ۋەقەسى» نى خاتىرىلەش پائالىيىتى غۇلجا شەھىرىدىكى «شەڭگەنباغ» دا ئۆتكۈزۈلگەن. ھېلىگەر شىك شىسەي يىغىنغا چاقىرىش، زىياپەت بېرىش نامى بىلەن ئادەم تۇتقاچقا، تۇرداخۇنباي قاتارلىقلانى ئاشۇ پائالىيەتكە چاقىرىپ قولغا ئالغان.» تۇرداخۇنباينىڭ جۇڭگو زىمىنىدىكى بىردىنبىر

نەۋرىسى، ئۈرۈمچى شەھىرىدە ئولتۇرۇشلۇق ئادالەتخان ھەدە بوۋىسىنىڭ قولغا ئېلىنىش جەريانىنى تېخىمۇ مۇپەسسەل بايان قىلدى:

«بوۋامنى تۇتۇپ كەتكەندە مەن سەككىز ياشتا ئىدىم. شۇ كۈنى بوۋام شەنگەنباغدىكى يىغىنغا بېرىپ نۇتۇق سۆزلەپتۇ. يىغىندىن كېيىن شوپۇرى ئالىبەككە بېغىرەڭ پىكاپنى ھەيدىتىپ قايتىپتۇ. پىكاپ سىلغۇنىڭ (ھازىرقى ئىلى شۆبە ھەربىي رايونىنىڭ) ئالدىغا كەلگەندە نۇرغۇن قوراللىق ئەسكەر پىكاپنى قورشۇشۇپ، بوۋامنى سىلغۇنىڭ ئىچىگە ئەكىرىپ كېتىپتۇ. قىرغىز شوپۇر ئالىبەك ئۆيگە شۇنداق دەپ كەلگەن. شۇ كېچىسى تۈنەك بولغاچقا نۇرتاي ئاكام ئونغا يىقىن ئاغىنىسىنى چاقىرىپ تۈنەك قىلغان. ئەل ياتقۇ مەزگىلدە قورۇغا قوراللىق ئەسكەر توشۇپ كەتتى. ئۇلار نۇرتاي ئاكامنى تۇتۇپ كەتتى. نۇرتاي ئاكامنىڭ ئاغىنىلىرىنى بىر ئېغىز ئۆيگە قاماپ چىقارماي قويدى. ئۇلار بىزنىڭ ئۆيگە بىر ھەپتەدەك سولنىپ ئاندىن ئۆيگە قايتقانىدى...»

خانقىز موماينىڭ بۇ گەپلىرى «ئانا يۇرت» رومانى بىرىنچى كىتاب 209-211-بەتلەردىكى تەپسىلاتلارغا ئوخشايدۇ.

شەنگەنباغ غۇلجا ئۇچ دەۋرۋازا كوچىدا يەنى بۇرۇنقى يازلىق «قىزىلىۋلتۇز» كىنو خانىسىنىڭ يېنىدا ئىدى.

شىڭ شىسەينىڭ ھېلىگەر ئىشپىيۇنلىرى نۇرتاينى قولغا ئېلىشتا تېخىمۇ قۇۋلۇق ئىشلەتكەن. نۇرتاي ئاتا - بوۋىلىرىغا ئوخشاش ئات مۇتەخەسسى بولۇپ، ئادەتتە سورتلۇق ئاتلارنى گەزلەش (ئۆلچەش)، باھالاش، ئۆتكۈزۈش بىلەن شۇغۇللىنىدىكەن. شۇ كۈنى كەچتە بىر چىرىك قورۇغا يۈگۈرۈپ كىرگەن پېتى: «بايۋەچچە، ھەربىي ئاتلار كېلىپ قالدى، سىلغۇدىكىلەر سىزنى گەزلەپ بەرسۇن دەيدۇ» دەپ خەۋەر يەتكۈزگەن. نۇرتاي بۇ گەپكە ئىشىنىپ ئات گەزلەيدىغان مىتىرنى ئالغان ۋە كالاكىغا ئولتۇرۇپ سىلغۇغا كەتكەن.

تۇرداخۇنباي ۋە ئۇنىڭ چوڭ ئوغلى تۇتقۇن قىلىنىپ كۆزدىن يوقالغاندىن كېيىن بۇلاڭچىلىق باشلانغان. چىرىكلەر پۇلغا يارايىدىغان ھەر قانداق نەرسىنى بۇلاپ ماڭغان. ئۆيىدىكى نەرسىلەر تۈگىگەندىن كېيىن نۆۋەت ئېغىلدىكى نەسلىك ئارغىماقلارغا كەلگەن. چىرىكلەرنىڭ قوپاللىقىدىن ھۈركىگەن ئاتلار يۇقىرىغا چاچىپ ماڭماي تۇرۇۋالغان. بىر چىرىك ئاتنى مىلتىق پايىنىكى بىلەن ئۇرغان. تۇرداخۇنباينىڭ ئوتتۇرانچى ئوغلى ئەخمەت: «بىز قەنت بېرىپ ئارزۇلاپ باققان ئاتلارنى پايىنەك بىلەن

ئۇراتىڭمۇ!» دەپ چىرىك بىلەن تاكالاشقان. ئىككىسى بوغۇشۇپ كەتكەن. ئەخمەت چىرىكنىڭ چوققىسىدىكى بىر تۇتام چىچنى يۇلۇۋالغان. نەتىجىدە چاتاقنىڭ چوڭى چىققان. غەزەپلەنگەن چىرىكلەر ئەخمەتنى راسا كالتەكلىگەندىن كېيىن، پۇت - قوللىرىنى يەرگە تەگكۈزمەي ئەكەتكەن. شۇنداق قىلىپ ئەخمەتمۇ دادىسى ۋە ئاكىسىغا ئوخشاش ئىز-دېرەكسىز يوقالغان.

تۇرداخۇنباينىڭ تەشكەنتتە ئوقۇۋاتقان كەنجى ئوغلى ياقۇپبەگمۇ بالا - قازادىن ئامان قالمىغان. ئەينى چاغدا شىڭ شىسەينىڭ ئەپتى - بەشىرىسىنى تونۇپ يەتمىگەن سوۋىت ھۆكىمىتى ياقۇپبەگنى ئوقۇشتىن توختىتىپ، «خائىننىڭ بالىسى» دەپ چىگرىدىن قوغلاپ چىقارغان. ئۇنىڭ خوتۇن - بالىسىنى ئەكىتىشىگمۇ رۇخسەت قىلمىغان. ياقۇپبەگ ئايالى سارا (قازاق، ئاياللار كېسەللىكلىرى دوختۇرى) ۋە گۆدەك ئوغلى مۇراتتىن ئايرىلىپ غۇلجىغا قايتىپ كېلىشكە مەجبۇر بولغان.

روسىيە ۋە جۇڭگو زىمىنىدا نۇرغۇن كاتتا ئىشلارنى قىلىپ داڭق چىقارغان، ئىلىنىڭ مىنگو دەۋرىدىكى 8- قېتىملىق دوتىيى، شۇنداقلا تۇنجى ئۇيغۇر دوتىيى تۇرداخۇنباي ئالماسىبىك ھاجىنىڭ ئوغلىنىڭ ئەركىنلىكتىكى كۈنلىرى ئەنە شۇنداق ئاخىرلىشىدۇ. قولغا ئېلىنىپ بىر يىل كېيىنكى مەلۇم بىر كېچىسى خوجىنىياز باشلىق 108 مەھبۇس بىلەن بىللە قەتل قىلىنغاندىن باشقا، ئۇنىڭ شىسەي تۈرمىلىرىدە قانداق قىسمەتلەرنى باشتىن كەچۈرگىنىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ.

بۇنىڭدىن كۆپ يىللار ئىلگىرى، كىمدۇر بىرەيلەن تۇرداخۇنباي ۋە ئۇنىڭ ئوغلىنىڭ كامىر پەنجىرىسىگە يېشىقىنچە «سۇ، سۇ» دەپ نالە قىلىۋاتقانلىقى يېزىلغان قايسىبىر تارىخ ماتېرىيالىنى ئوقۇغانلىقىنى ئېيتقان. لېكىن ئۇ كىتابنى تاپقىلى بولمىدى.

ئاخلاشلارغا قارىغاندا، ئىلگىرى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇتقۇچى بولۇپ ئىشلىگەن ھاجىياقۇپ دېگەن كىشى بۇنىڭدىن 20 نەچچە يىل بۇرۇن: «مەن شىڭ شىسەي دەۋرىدە تۇرداخۇنباينىڭ ئوغلى نۇرتاي بىلەن بىر كامىردا ياتقان. نۇرتاي تۈرمىدە كېسەل بىلەن ۋاپات بولغان. بىز بىر نەچچە يىل ئەنە ئۇنىڭ ئېڭىنى چاتقان» دېگەن. بۇ گەپكە قارىغاندا نۇرتاي دادىسى بىلەن بىللە قەتل قىلىنماي يەنە بىر مەزگىل ياشىغان بولۇشى ئىھتىمال.

دېمەك، مەرھۇملارنىڭ تۈرمە ھاياتىدىن بىزگە مەلۇم مۇشۇ ئىككى تەپسىلاتلا قالغان.

20- ئەسىرنىڭ 40- يىللىرىنىڭ بېشىدا تۇرداخۇنباينىڭ سىڭلىسى تاشخان ۋە كەنجى ئوغۇل ياقۇپبەگ ئۇرۇمچىگە كېلىپ مەرھۇملارنىڭ قەبرىسىنى ئىزلىگەن، لېكىن تاپالمىغان.

(ئاپتور: شىنجاڭ ياشلار ئۆسمۈرلەر نەشرىياتىنىڭ پېنسىيۇنىرى)

مەنبە --- ئىلى دەرياسى ژورنىلى 2007 - يىلى سانىدىن .

تۈگىدى

بايانات : ئۇيغۇر ئوغلى --- ھەۋەسكار تۈزگەن ھەرقانداق ئېلىكتاپنىڭ ئەسلى ماتېرىيالنىڭ ئاپتۇرلۇق ھۇقۇقى توردىكى ئەسلى ئاپتۇرغا مەنسۇپ ! بۇ ئېلىكتاپلار پەقەت ئىشتىن سىرتقى قىزىققۇچىلارنىڭ ئوقۇپ پايدىلىنىشى ، ئۆز-ئارا پىكىر ئالماشتۇرۇش ئۈچۈنلا ئىشلىتىشكە بۇلىدۇ ، ئۇنىڭدىن سىرت سودا ئىشلىرى ياكى باشقا ساھەدە ئىشلىتىشكە بولمايدۇ . ئەگەر باشقا ساھەلەردە قانۇنسىز ئىشلىتىپ بىرەر مەسىلە كۆرۈلسە بارلىق ئاقسۆڭەتكە ئىشلەتكۈچى ئۆزى مەسئۇل !!!

ئۇيغۇر ئوغلى --- ھەۋەسكار بۇ جەھەتتە ھېچقانداق مەسئۇلىيەتنى ئۆز ئۈستىگە ئالمايدۇ !!!!

ئەگەر ئاپتۇرلۇق ھۇقۇقىمغا دەخلى يەتتى دېگۈچىلەر بولسا بىۋاستە ئۇيغۇر ئوغلى --- ھەۋەسكار بىلەن ئالاقىلاشسا بۇلىدۇ . ئېلىكتاپلار توردىكى تەمىنلەشتىن توختىتىلىدۇ !!!!

ئۇنىڭدىن باشقا ئەگەر ئۇيغۇر ئوغلى --- ھەۋەسكار تۈزگەن ئېلىكتاپلارغا نىسبەتەن ھەرقانداق پىكىر-تەكلىپلىرىڭىز بولسا ، ئۇيغۇر ئوغلى --- ھەۋەسكار بىلەن بىۋاستە ئالاقىلاشسىڭىز بۇلىدۇ .

2008 - يىلى 2-ئاينىڭ 10-كۈنى

شەندۇڭ---جىنەن

